

Exercicio

“¡QUEN O ENTENDERÁ, SEÑOR!”

Unha vez tiven un cravo
cravado no corazón,
i eu non me acordo xa se era aquel cravo
de ouro, de ferro ou de amor.
Soio sei que me fixo un mal tan fondo
que eu día e noite sin cesar choraba
cal chorou Madalena na Pasión.
“Señor, que todo o podedes
–pedinlle unha vez a Dios–,
daime valor para arrincar dun golpe
cravo de tal condición”.
E doumo Dios, e arrinqueino;
mais....quen pensara....? Despois
xa non sentín máis tormentos
nin soupén que era delor;
soupén só que non sei qué me faltaba
en donde o cravo faltou,
e seica, seica tiven soidades
daquela pena.....Bon Dios!
Este barro mortal que envolve o espírito
quen o entenderá, Señor!

Rosalía de Castro

1. Caracterización e identificación do texto:

- Comenta as formas non normativas.
- Relaciona este poema intimista co de Machado *Yo voy soñando caminos*.

2. Estrutura e técnicas literarias:

- Métrica do poema: versos hendecasílabos e octosílabos. Que simboliza o cravo?
- Recursos máis salientables. Pode dicirse que o poema é todo un paradoxo?

3. Valoración e xuízo crítico:

- Comenta a modernidade do poema e reflexiona sobre o seu tema.